

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مجموعه قوانین و مقررات دامپزشکی

تدوین:

جعفر مرتضی نیا

با مقدمه:

دکتر علی آتشی

انتشارات چتر دانش

عنوان قراردادی	: ایران. قوانین و احکام Iran. Laws, etc.
عنوان و نام پدیدآور	: مجموعه قوانین و مقررات دامپزشکی/تدوین جعفر مرتضی‌نیا؛ با مقدمه علی آتشی.
مشخصات نشر	: تهران: چتر دانش، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۳۸۷ ص.
شابک	: ۹-۴۳۱-۴۱۰-۶۰۰-۹۷۸
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیپا
موضوع	: دامپزشکان -- وضع حقوقی و قوانین -- ایران
موضوع	: Veterinarians -- Legal status, laws, etc. -- Iran
شناسه افزوده	: مرتضی‌نیا، جعفر، ۱۳۷۲-، گردآورنده
شناسه افزوده	: آتشی، علی، ۱۳۴۹-، مقدمه‌نویس
رده بندی کنگره	: KMH۳۱۲۲
رده بندی دیویی	: ۳۴۴/۵۵۰۴۹
شماره کتابشناسی ملی	: ۷۲۹۲۶۳۹

نام کتاب	: مجموعه قوانین و مقررات دامپزشکی
ناشر	: چتر دانش
تدوین	: جعفر مرتضی‌نیا
نوبت و سال چاپ	: اول - ۱۳۹۹
شمارگان	: ۱۰۰۰
شابک	: ۹-۴۳۱-۴۱۰-۶۰۰-۹۷۸
قیمت	: ۱۹۰۰۰۰ تومان

فروشگاه مرکزی: تهران، میدان انقلاب، خمیبری جاوید(اردیبهشت شمالی)، پلاک ۸۸

تلفن مرکز پخش: ۶۶۴۹۲۳۲۷- تلفن فروشگاه کتاب: ۶۶۴۰۲۳۵۳

پست الکترونیک: nashr.chatr@gmail.com

کلیه حقوق برای مؤلف و ناشر محفوظ است.

سخن ناشر

رشته حقوق با تمام شاخه‌ها و گرایش‌هایش، به‌منزله یکی از پرطرفدارترین رشته‌های دانشگاهی کشور، تعداد فراوانی از دانشجویان علوم انسانی را به خود جلب کرده است؛ دانشجویانی که پس از تحصیل، وارد عرصه خدمت شده و در مناصب و جایگاه‌های گوناگون به ایفای وظیفه مشغول می‌شوند.

منابعی که در دانشکده‌های حقوق، مبنای کار قرار گرفته و تحصیل دانشجویان بر مدار آن‌ها قرار دارد، در واقع، مجموعه کتب و جزواتی هستند که طی سالیان متمادی چنان‌که باید تغییر نیافته و خود را با تحولات و نیازهای زمانه هماهنگ نکرده‌اند.

این، درحالی است که نیاز مبرم دانش‌پژوهان به مجموعه‌های پربار و سودمند، امری انکارناپذیر است. به این ترتیب، ضرورت تدوین کتب غنی و ارزشمند برای رفع نیازهای علمی دانشجویان رشته حقوق و نیز رشته‌های متأثر از آن، باید بیش از گذشته مورد توجه قرار گیرد؛ کتاب‌هایی که روزآمدی محتوای آن‌ها از یک سو و تناسب آن‌ها با نیاز دانش‌پژوهان از سوی دیگر، مورد توجه و لحاظ ناشر و نویسنده، قرار گرفته باشد.

مؤسسه آموزش عالی آزاد چتر دانش، در مقام مؤسسه‌ای پیشگام در امر نشر کتب آموزشی روزآمد و غنی، توانسته است گام‌های مؤثری در همراهی با دانشجویان رشته حقوق بردارد. این مؤسسه افتخار دارد که با بهره‌مندی از تجربیات فراوان خود و با رصد دقیق نیازهای علمی دانشجویان، به تولید آثاری همت‌گمارد که مهم‌ترین دستاورد آن‌ها، تسهیل آموزش و تسریع یادگیری پژوهندگان باشد. انتشارات چتر دانش امیدوار است با ارائه خدمات درخشان، شایستگی‌های خود را در این حوزه علمی بیش از پیش به منصه ظهور برساند.

فرزاد دانشور

مدیر مسئول انتشارات چتر دانش

مقدمه

دست‌یابی به عدالت در حقوق همواره به آسانی میسر نمی‌گردد. باید تلاش نمود پیوند میان حقوق و عدالت مستحکم و ناگستنی شود. لزوم رعایت نظم و قانون هنگامی اخلاقی است که با عدل و انصاف همراه گردد. نیاز امروزه امتزاج قواعد حقوقی و اجتماعی با بکارگیری منطق و استدلال و رهاورد عدالت و دادگری در شاکله قانونی و کامل دفاع است و این امر به مدد تفکر سعی، کوشش و کسب مهارت و تجربه ممکن است. به جهت گسترش روابط اجتماعی، نظام‌مند شدن شاخه‌های مختلف فعالیت انسان‌ها و ابعاد مراکز و سازمان‌های تخصصی دولتی و عمومی در راستای نظارت و تمشیت امور فنی و حرفه‌ای و مدیریت بهره‌برداران و مرتب‌تین آن فعالیت امری ضروری است و هرچه دامنه آن فعالیت گسترده‌تر باشد و جوانب بیشتری از زندگی فردی و اجتماعی را در برگیرد، ناگزیر استعلام و نظارت بر آن نیازمند وضع قوانین و مقررات بیشتری است از جمله این فعالیت‌ها دامپزشکی است.

سازمان دامپزشکی به منظور تامین بهداشت دام کشور و فرآورده‌های مربوط به آن پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های دامی تاسیس گردیده است. که عمده وظایف آن بررسی، پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های دامی همه‌گیر و قرنطینه‌ای و مشترک بین انسان و دام، تاسیس پست‌های قرنطینه و کنترل بهداشتی ورود و خروج دام و فرآورده‌های خام دامی، نظارت بهداشتی بر اماکن دامی و مراتع و چراگاه‌ها و همچنین نظارت بهداشتی بر کارخانه‌های تولید خوراک دام، کشتارگاه‌ها و کارخانه‌های تولید و تهیه فرآورده‌های خام دامی، اظهار نظر و نظارت در مورد ساخت، ورود، صدور و فروش انواع دارو، سرم، واکسن و مواد بیولوژیکی مخصوص دام، می‌باشد که در راستای نیل به این اهداف و تحقق شعار دام سالم، غذای سالم، انسان سالم و انجام وظایف محوله از قوانین و مقررات متعددی بهره‌گیری می‌شود که به جهت پراکندگی آن نیازمند جمع‌آوری در یک مجموعه می‌باشد. حقوق‌دان جوان، توانمند و پراکنگیزه «آقای جعفر مرتضی‌نیا» تدوین این مجموعه قوانین و مقررات را به شایستگی به انجام رسانده است و در اثر خویش دقت و وسواس لازم که ضروری چنین مجموعه‌هایی می‌باشد را بکار برده و مجموعه کامل و به روز شده‌ای از قوانین و مقررات، آرای وحدت رویه و نظریات مشورتی قوه قضائیه پیرامون دامپزشکی را در معرض استفاده حقوق‌دانان، قضات، وکلا و دانشجویان رشته‌های مختلف حقوق و سایر علاقمندان قرار داده است.

امید آنکه رهروان طریق حق، با بهره‌مندی از این مجموعه و بکارگیری مهارت حقوقی خویش در تحقق عدالت قدم بردارند.

دکتر علی آتشی

دامپزشک، دکترای تخصصی فقه و حقوق خصوصی و وکیل پایه یک دادگستری
معاون حقوقی حوزه ریاست سازمان دامپزشکی

تقدیم بہ:

پدرم کہ قہرمان کونہ بہ من آموخت تا چگونہ در عرصہ زندگی، ایستادگی را تجربہ نمایم
و
قلب مہربان و رؤوف مادر عزیزم کہ ہرچہ دارم از مہر آسمانی اوست.
در برابر وجود کرامیشان، زانوی ادب بر زمین می زنم.

فهرست

بخش اول: قوانین ۱۱

فصل اول: قوانین دامپزشکی ۱۲

قانون سازمان دامپزشکی کشور مصوب ۱۳۵۰ ۱۲

قانون تاسیس سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۶ ۱۷

قانون اساسنامه کمیسیون دامپزشکی سازمان همکاری‌های اقتصادی (اگو) مصوب

۱۳۹۲ ۲۹

قانون نظام جامع دامپروری کشور مصوب ۱۳۸۸ با اصلاحات و الحاقات بعدی ۴۱

از قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور مصوب ۱۳۹۵ با اصلاحات و الحاقات

بعدی ۵۰

از قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی

ایران (۱۴۰۰-۱۳۹۶) مصوب ۱۳۹۵ با اصلاحات و الحاقات بعدی ۵۲

فصل دوم: قوانین بهداشتی و ایمنی مرتبط با دامپزشکی ۵۴

قانون مربوط به مقررات امور پزشکی و دارویی و مواد خوردنی و آشامیدنی مصوب

۱۳۳۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی ۵۴

از قانون مواد خوردنی و آشامیدنی و آرایشی و بهداشتی مصوب ۱۳۴۶ با اصلاحات و

الحاقات بعدی ۷۲

قانون اصلاح بند (۲) ماده (۱) قانون تشکیلات و وظایف وزارت بهداشت، درمان و

آموزش پزشکی مصوب ۱۳۷۵ ۷۴

قانون ایمنی زیستی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۸ ۷۵

قانون دفع آفات نباتی و حیوانی مصوب ۱۳۳۴ ۸۱

قانون عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در برنامه کنترل بیماری‌های مشترک

انسان و دام مدیترانه مصوب ۱۳۸۷ ۸۳

فصل سوم: قوانین حقوقی مرتبط با دامپزشکی ۸۹

قانون حمایت از تولید دام داخلی مصوب ۱۳۶۹ با اصلاحات و الحاقات بعدی ۸۹

قانون ممنوعیت نگهداری و عبور دادن دام در محدوده خدماتی پایتخت مصوب ۱۳۵۶ ۹۱

از قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجی از قلمرو جمهوری اسلامی ایران مصوب

- ۱۳۷۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی ۹۲
- قانون شکار و صید مصوب ۱۳۴۶ با اصلاحات و الحاقات بعدی ۹۳
- قانون نظارت شرعی بر ذبح و صید مصوب ۱۳۸۷ ۱۰۳
- از قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی مصوب ۱۳۸۹ با اصلاحات و الحاقات بعدی ۱۰۶
- قانون حفاظت و بهره‌برداری از منابع ژنتیکی کشور مصوب ۱۳۹۶ ۱۱۰
- از قانون مدنی مصوب ۱۳۰۷ ۱۱۵

فصل چهارم: قوانین جزایی مرتبط با دامپزشکی ۱۱۷

- قانون مجازات اخلاص کنندگان در عرضه دام و توزیع گوشت مصوب ۱۳۵۳ ۱۱۷
- از قانون تعزیرات حکومتی امور بهداشتی و درمانی مصوب ۱۳۶۷ ۱۱۸
- از قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۹۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی ۱۲۰
- تشدید مجازات کبوترپرانی مصوب ۱۳۵۱ با اصلاحات و الحاقات بعدی ۱۲۴
- از قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ ۱۲۵
- از کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (تعزیرات مصوب ۱۳۷۵) ۱۲۶
- از قانون شهرداری مصوب ۱۳۳۴ ۱۳۰

فصل پنجم: قوانین مالی و اداری مرتبط با دامپزشکی ۱۳۲

- قانون مقررات مالی، اداری و استخدامی وزارت جهاد کشاورزی مصوب ۱۳۸۲ ۱۳۲
- قانون تسری فوق‌العاده خاص کارمندان سازمان‌های پزشکی قانونی کشور و انتقال خون ایران به کارمندان سازمان دامپزشکی و سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور مصوب ۱۳۹۱ ۱۳۶
- قانون شمول قانون خدمت نیروی انسانی، درمانی و بهداشتی مصوب ۱۳۵۸ شورای انقلاب و اصلاحات بعدی به فارغ‌التحصیلان رشته دامپزشکی ۱۴۱
- قانون محل مطب پزشکان مصوب ۱۳۶۶ ۱۴۳
- قانون اجازه تاسیس مطب مصوب ۱۳۶۲ ۱۴۴
- قانون اجازه پرداخت حق محرومیت از مطب مصوب ۱۳۶۶ با اصلاحات و الحاقات بعدی ۱۴۵
- قانون الحاقی یک تبصره به ماده واحده قانون بیمه محصولات کشاورزی مصوب ۱۳۸۴ ۱۴۸

بخش دوم : مقررات ۱۴۹

فصل اول: مقررات دامپزشکی..... ۱۵۰

آیین‌نامه بند د ماده (۳) و بند ب ماده (۵) قانون سازمان دامپزشکی کشور مصوب ۱۳۷۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی ۱۵۰

آیین‌نامه اجرایی بند (ز) ماده (۳) و مواد (۷)، (۸) و (۹) قانون سازمان دامپزشکی کشور مصوب ۱۳۵۰ با اصلاحات و الحاقات بعدی..... ۱۵۳

آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۰) قانون سازمان دامپزشکی کشور مصوب ۱۳۷۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی ۱۶۶

آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۴ قانون سازمان دامپزشکی کشور مصوب ۱۳۶۴..... ۱۷۱

آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۸ قانون سازمان دامپزشکی کشور مصوب ۱۳۵۲..... ۱۷۶

آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۹ قانون سازمان دامپزشکی کشور مصوب ۱۳۵۱..... ۱۸۲

آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۰) قانون نظام جامع دامپروری کشور مصوب ۱۳۹۰..... ۱۸۴

آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۵) قانون نظام جامع دامپروری کشور ۱۸۹

آیین‌نامه اجرایی بند (ث) ماده (۷) قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور مصوب ۱۳۹۷ ۱۹۳

آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۹۴) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۰ با اصلاحات و الحاقات بعدی..... ۱۹۸

آیین‌نامه اجرایی ماده (۳۴) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۹۷..... ۲۰۵

فصل دوم: مقررات بهداشتی و ایمنی مرتبط با دامپزشکی..... ۲۰۸

تشکیل کمیته ملی مبارزه با بروسلوز و سایر بیماری‌های مشترک انسان و دام مصوب ۱۳۴۰..... ۲۰۸

آیین‌نامه مبارزه با بیماری‌های دامی و جلوگیری از سرایت و انتشار آنها مصوب ۱۳۹۰..... ۲۱۰

طرح آیین‌نامه نصب و ثبت اجباری علائم صنعتی بر روی بعضی از اجناس دارویی و خوراکی و آرایشی مصوب ۱۳۲۸ ۲۱۵

آیین‌نامه اجرایی بند (ب) ماده (۷) قانون ایمنی زیستی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۹۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی ۲۱۸

آیین‌نامه بهداشت محیط مصوب ۱۳۷۱..... ۲۲۱

از آیین‌نامه اجرایی قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست مصوب ۱۳۵۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی..... ۲۲۶

آیین‌نامه اجرایی نظارت بهداشتی دامپزشکی مصوب ۱۳۸۶..... ۲۲۷

دستورالعمل اجرایی ماده ۱۹ آیین‌نامه اجرایی نظارت بهداشتی دامپزشکی مصوب اسفندماه ۱۳۹۵..... ۲۳۵

آیین‌نامه کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار مصوب ۱۳۷۲..... ۲۴۲

آیین‌نامه ایمنی در کارگاه‌های دامپروری مصوب ۱۳۸۹..... ۲۴۶

فصل سوم: مقررات حقوقی مرتبط با دامپزشکی..... ۲۵۸

از آیین‌نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات مصوب ۱۳۷۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی..... ۲۵۸

از آیین‌نامه اجرایی قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجی از قلمرو جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۷ با اصلاحات و الحاقات بعدی..... ۲۶۱

آیین‌نامه نحوه نگهداری حیوانات اهلی مصوب ۱۳۹۲..... ۲۶۲

آیین‌نامه اجرایی قانون شکار و صید مصوب ۱۳۹۸..... ۲۶۴

آیین‌نامه اجرایی قانون نظارت شرعی بر ذبح و صید مصوب ۱۳۸۸ با اصلاحات و الحاقات بعدی..... ۲۷۰

دستورالعمل خرید، فروش، حمل و نگهداری دام زنده مصوب ۱۳۹۷..... ۲۷۴

فصل چهارم: مقررات مالی و اداری مرتبط با دامپزشکی..... ۲۷۷

آیین‌نامه اجرایی ماده واحده موضوع قانون مشمول قانون خدمت نیروی انسانی درمانی و بهداشتی مصوب ۱۳۵۸ شورای انقلاب و اصلاحات بعدی به فارغ التحصیلان رشته دامپزشکی مصوب ۱۳۶۴ مجلس شورای اسلامی..... ۲۷۷

مستثنی شدن سازمان دامپزشکی کشور و سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور از شمول حکم ماده (۳۰) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۹۲..... ۲۸۰

تصویب‌نامه راجع به مأموریت مستخدمان رسمی دستگاه‌های دولتی به سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۱..... ۲۸۱

تصویب‌نامه راجع به پرداخت فوق‌العاده حق محرومیت از مطب مصوب ۱۳۷۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی..... ۲۸۲

آیین‌نامه تأیید صلاحیت نامزدهای عضویت در شورای مرکزی سازمان نظام دامپزشکی

جمهوری اسلامی ایران و نظارت بر حسن جریان انتخابات مصوب ۱۳۸۰..... ۲۸۳
آیین‌نامه چگونگی تشکیل و وظایف مجمع عمومی عادی و فوق‌العاده و تعیین اعضای انتخابی
شورای مرکزی سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۰..... ۲۸۵
آیین‌نامه اجرایی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه دامپزشکی مصوب
۱۳۸۲..... ۲۸۸

فصل پنجم: مقررات سیاست‌ها و شیوه‌نامه‌ها مرتبط با دامپزشکی ۲۹۹

سیاست‌ها و ضوابط تاسیس داروخانه دامپزشکی موضوع بند ج ماده (۲) قانون افزایش
بهره وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی..... ۲۹۹
شیوه‌نامه موضوع بند ج ماده (۲) قانون افزایش بهره وری بخش کشاورزی و منابع
طبیعی ۳۱۷
شیوه‌نامه تشخیص و اعمال ضوابط بهداشتی و قرنطینه‌ای در کانون بیماری‌های
واگیردار طیور..... ۳۴۸

بخش سوم : پیوست ۳۵۶

فصل اول: اساسنامه‌ها..... ۳۵۷

اساسنامه صندوق تعاون و رفاه سازمان (ماده ۳۰) نظام‌دامپزشکی جمهوری اسلامی
ایران..... ۳۵۷
اساسنامه جامعه دامپزشکان ایران ۳۶۶
اساسنامه انجمن جراحی دامپزشکی..... ۳۷۴

فصل دوم: تفاهم‌نامه‌ها ۳۸۳

تفاهم‌نامه نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و سازمان دامپزشکی کشور..... ۳۸۳
تفاهم‌نامه سازمان راهداری و حمل و نقل جاده ای و سازمان دامپزشکی کشور..... ۳۸۶

بخش اول

قوانین

فصل اول: قوانین دامپزشکی

قانون سازمان دامپزشکی کشور

مصوب ۱۳۵۰/۰۳/۲۴

ماده ۱- به منظور تأمین بهداشت دام کشور و فرآورده‌های مربوط به آن و پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های دامی به موجب این قانون سازمان دامپزشکی کشور وابسته به وزارت کشاورزی تأسیس و جایگزین اداره کل دامپزشکی می‌گردد.

سازمان دامپزشکی کشور که در این قانون سازمان نامیده می‌شود دارای شخصیت حقوقی است و وسیله یک نفر رئیس از بین دامپزشکانی که دارای درجه دکتری باشند با انتخاب وزیر کشاورزی اداره خواهد شد.
تبصره- سازمان دارای ذی‌حسابی است که طبق مقررات قانون محاسبات عمومی تعیین خواهد شد.

ماده ۲- در این قانون کلمه دام به حیوانات اهلی، طیور، ماهی، زنبورعسل، کرم ابریشم، حیوانات آزمایشگاهی و حیوانات باغ وحش اطلاق می‌شود و مقصود از کنترل بهداشتی بازرسی و اقداماتی است که از لحاظ پیشگیری و مبارزه با امراض دامی و بیماری‌های مشترک بین انسان و دام لازم و ضروری می‌باشد.

ماده ۳- وظایف سازمان به شرح زیر است:

الف- بررسی بیماری‌های دامی، شناسایی مناطق و منابع آلوده و راه سرایت و طرز انتشار بیماری‌ها.

ب- تأمین بهداشت دام کشور از طریق پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های همه‌گیر و قرنطینه‌ای دام.

ج- همکاری با وزارت بهداشتی در امر مبارزه با بیماری‌های مشترک انسان و دام.

د- تأسیس پست‌های قرنطینه در نوار مرزی و داخل کشور به منظور جلوگیری از سرایت بیماری‌های دامی، همچنین کنترل بهداشتی و ورود و خروج دام و فرآورده‌های خام دامی و نظارت در نقل و انتقال آنها و صدور گواهی بهداشتی دام و فرآورده‌های خام دامی که به خارج صادر می‌شود.

ه- نظارت بهداشتی چراگاه‌ها، مراتع، آبشخورها، محل نگهداری دام و سایر تأسیسات مربوط به پرورش دام همچنین نظارت بر کارخانه‌های تولید خوراک دام از لحاظ بهداشتی.

و- نظارت بهداشتی کشتارگاهها و کارخانه‌های تولید و تهیه فرآورده‌های خام دامی.

ز- اظهار نظر و نظارت در مورد ساخت، ورود و صدور و فروش انواع دارو، واکسن، سرم و مواد بیولوژیکی مخصوص دام.

ح- مشارکت در کنفرانس‌های بین‌المللی دامپزشکی و اعزام نماینده به این کنفرانس‌ها، در حدود اعتبارات مصوب و پس از تأیید وزیر کشاورزی، همچنین مبادله اطلاعات علمی با مراکز و مراجع علمی دامپزشکی.

ط- تأسیس و توسعه شبکه‌های دامپزشکی همچنین تربیت کادر فنی در مناطق و مراکز دامداری کشور.

ی- سایر اموری که در اجرای هدف‌های مندرج در ماده یک از طرف وزارت کشاورزی تعیین و برای اجرا به سازمان ابلاغ می‌شود.

ماده ۴- کلیه صاحبان و مسئولان نگاهداری دام و کارگاهها و کارخانه‌ها و مراکز تهیه و آماده کردن فرآورده‌های خام دامی اعم از اشخاص و مؤسسات و شرکت‌های خصوصی و یا دولتی یا وابسته به دولت و یا هر نوع شرکت و سازمانی که به‌نحوی از انحاء به پرورش یا نگاهداری دام و تهیه و آماده کردن فرآورده‌های خام دامی اشتغال دارند موظف به اجرای دستورهای بهداشتی و قرنطینه‌ای سازمان می‌باشند.

ماده ۵- سازمان مکلف است به‌منظور مبارزه با بیماری‌های دامی و جلوگیری از سرایت و انتشار آنها با موافقت وزارت کشاورزی اقدامات زیر را به عمل آورد:

الف- در هر نقطه از کشور که لازم بداند به تلقیحات و معالجات دامی

و انجام عملیات بهداشتی و قرنطینه‌ای اقدام نماید.

ب- برای جلوگیری از سرایت و انتشار بیماری‌های دامی در نقاط مورد لزوم از عبور و مرور نقل انتقال دام و فرآورده‌های خام دامی ممانعت به عمل آورد و مراتب را قبلاً به‌نحوی که مقتضی بدانند به اطلاع صاحبان دام و در صورت لزوم به اطلاع عموم برساند

ج- دام بیمار یا مظنون به ابتلاء بیماری یا ناقل عامل بیماری را معدوم کند و اگر قابل مصرف تشخیص شد برای ذبح به کشتارگاه اعزام دارد و طبق ضوابطی که در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد غرامت بپردازد. در صورتی که تمام یا هر قسمت از دام ذبح شده قابل مصرف تشخیص داده شود بهای آن از میزان غرامت مزبور کسر خواهد شد.

د- اماکن و اشیاء و لوازم و مواد آلوده را در صورت لزوم ضد عفونی نموده و در صورتی که غیر قابل ضد عفونی تشخیص گردید به‌نحوی که در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد با تأدیه غرامت خراب یا معدوم نماید.

ماده ۶- اشخاصی که در مواقع بروز بیماری‌های واگیر دامی و اعلام لزوم رعایت مقررات قرنطینه بر خلاف دستور سازمان اقدامی نمایند که موجبات سرایت بیماری را از محلی به‌محل دیگر فراهم کند و یا مانع اجرای وظایف مقرر در ماده ۵ این قانون شوند به تقاضای سازمان مورد تعقیب قانونی قرار گرفته و به سه تا شش ماه حبس تأدیبی و یا پرداخت جریمه نقدی از پنج هزار ریال تا پنجاه هزار ریال یا به هر دو مجازات محکوم خواهند شد.

ماده ۷- ورود و صدور هر نوع دام زنده، تخم مرغ نطفه‌دار، اسپرم دام، فرآورده‌های خام دامی، داروها و واکسن‌ها و سرم‌ها و مواد بیولوژیکی و مواد ضد عفونی و سموم دامپزشکی و مواد غذایی متراکم و مکمل‌های غذایی دام و داروهایی که برای ساختن مواد نامبرده مورد نیاز است باید با موافقت وزارت کشاورزی صورت گیرد.

ماده ۸- هرگاه دام و فرآورده‌های خام دامی و مواد ذکر شده در ماده ۷ به‌علت آلودگی به بیماری‌ها یا فساد قابل ترخیص نباشد در صورتی که به‌تشخیص سازمان بتوان آلودگی را از بین برد اقدامات لازم به هزینه صاحبان آنها انجام و

اجازه ترخیص از طرف مأموران قرنطینه دامپزشکی داده خواهد شد و در غیر این صورت دام یا فرآورده یا مواد مورد بحث بوسیله صاحب آنها باید برگشت داده شود والا نسبت به اعدام یا امحاء آنها از طرف مأمورین سازمان اقدام خواهد شد.

ماده ۹- اشتغال به کار تهیه و ترکیب و فروش داروهای ساده، مرکب، واکسنها، سرمها، مواد بیولوژیکی، مواد ضد عفونی، سموم و مواد دیگری که به اشکال مختلف مورد مصرف دامپزشکی قرار میگیرد مستلزم اخذ پروانه از سازمان است.

مؤسسات و شرکتها و کارگاهها و کارخانههایی که قبل از تصویب این قانون برای انجام کارهای بالا تأسیس شدهاند مکلفند ظرف شش ماه از تاریخ تصویب این قانون پروانه لازم را تحصیل نمایند.

ماده ۱۰- تأسیس بیمارستانها و درمانگاهایی دامپزشکی همچنین اشتغال به مایه کوبی و درمان دام مستلزم اخذ پروانه از سازمان خواهد بود.

درمانگاهای و بیمارستانهای وابسته به دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی مشمول این ماده نخواهند بود.

بیمارستانها و درمانگاهایی دامپزشکی که قبل از تصویب این قانون تأسیس شدهاند و اشخاصی که اشتغال به مایه کوبی و درمان دام داشتهاند مکلفند ظرف شش ماه از تاریخ تصویب این قانون پروانه لازم را تحصیل نمایند.

ماده ۱۱- در صورتی که اشخاص بدون اخذ پروانه از سازمان به مایه کوبی و درمان دام اشتغال ورزند به تقاضای سازمان مورد تعقیب قرار گرفته و به سه تا شش ماه حبس تأدیبی محکوم خواهند شد.

ماده ۱۲- در صورتی که اشخاصی اعم از حقیقی یا حقوقی وظایف تعیین شده در مواد ۴ و ۶ و ۸ و ۹ و ۱۰ این قانون را رعایت ننمایند مأموران انتظامی مکلفند به تقاضای سازمان به منظور اجرای مقررات مواد مذکور اقدام لازم معمول دارند و در صورت تقاضای سازمان از ادامه کار آنها جلوگیری کنند.

ماده ۱۳- سازمان مجاز است در صورت لزوم وسائل و لوازم فنی، داروها، واکسنها، سرمها، مواد بیولوژیکی، سموم و مواد ضد عفونی مربوط به مبارزه با بیماریهای دامی را از داخل و یا رأساً از خارج کشور خریداری و به قیمت تمام

شده یا مجاناً در اختیار متقاضیان مصرف‌کننده بگذارند.

ماده ۱۴- سازمان مجاز است در مقابل انجام خدمات دامپزشکی وجوه متناسبی با خدمات انجام شده دریافت نماید. وجوه حاصل از این بابت در حساب مخصوصی که در خزانه افتتاح خواهد شد جمع‌آوری و صرف هزینه‌های مربوط به مبارزه با بیماری‌های دامی خواهد شد.

تعیین خدمات و میزان وجوه طبق آیین‌نامه اجرایی این قانون خواهد بود.

ماده ۱۵- در صورت بروز بیماری‌های واگیر دامی که به طور غیر مترقبه شایع شود و هزینه آن در بودجه سازمان منظور نگردیده باشد وزارت کشاورزی با استفاده از اختیارات خود موظف به مبارزه فوری است و دولت نیز مکلف است اعتبار لازم را تأمین و در اختیار وزارت کشاورزی بگذارد.

ماده ۱۶- وزارت دارایی مکلف است اعتبارات هزینه‌های مربوط به پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های دامی مصوب در بودجه کل کشور را هر سال به اقساط چهارگانه در ابتدای هر فصل در اختیار سازمان بگذارد.

ماده ۱۸- بازرسی و معاینه بهداشتی گوشت در کشتارگاه‌های کشور از وظایف سازمان است و شهرداریها و سازمان‌های ذی‌ربط مکلفند پرسنل، بودجه و اعتبار لازم را طبق آیین‌نامه اجرایی این قانون در اختیار سازمان بگذارند.

ماده ۱۹- وزارت کشاورزی مکلف است ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون مقررات لازم برای برقراری نظام دامداری کشور را طی آیین‌نامه‌ای تدوین نموده و به مجلس تقدیم دارد.

آیین‌نامه مزبور پس از تصویب کمیسیون‌های مربوط مجلسین قابل اجراء خواهد بود.

ماده ۲۰- قانون تفتیش صحی حیوانات مصوب سال ۱۳۱۴ ملغی است.

ماده ۲۱- آیین‌نامه‌های لازم برای اجرای مواد این قانون بوسیله وزارت کشاورزی تهیه و پس از تصویب هیئت وزیران به‌موقع اجراء گذاشته می‌شود. قانون فوق مشتمل بر بیست و یک ماده و یک تبصره پس از تصویب مجلس شورای ملی در جلسه روز یکشنبه ۲۳ ر ۱۳۵۰ در جلسه روز دوشنبه بیست و چهارم خرداد ماه یکهزار و سیصد و پنجاه شمسی به تصویب مجلس سنا رسید.

قانون تاسیس سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۱۳۷۶/۰۸/۱۸

فصل اول - اهداف، وظایف و اختیارات

ماده ۱- سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران که در این قانون به اختصار سازمان نامیده می‌شود، سازمانی است دارای استقلال مالی، شخصیت حقوقی مستقل غیردولتی که به منظور رسیدن به اهداف و انجام وظایف مقرر در این قانون تشکیل می‌شود.

ماده ۲- اهداف سازمان عبارتند از:

- ۱- تلاش در جهت ارتقای اخلاق حرفه‌ای در کلیه امور دامپزشکی در چهارچوب ارزش‌های عالی‌ه اسلام.
 - ۲- تلاش در جهت حفظ شئون حرفه دامپزشکی.
 - ۳- تلاش در جهت پیشبرد و اصلاح امور دامپزشکی.
 - ۴- تلاش در جهت حسن اجرای وظایف فنی و حرفه‌ای دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی.
 - ۵- تنظیم روابط حرفه‌ای بین دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی.
 - ۶- حفظ و حمایت از حقوق صنفی دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی در برابر اشخاص حقیقی و حقوقی.
 - ۷- حفظ و حمایت از حقوق اشخاص حقیقی و حقوقی که به نحوی از خدمات حرفه دامپزشکی بهره‌مند می‌شوند.
 - ۸- تلاش در جهت همکاری هرچه بیشتر شاغلان حرفه دامپزشکی با دستگاه‌های اجرایی دولتی به منظور ارتقای بهداشت عمومی.
 - ۹- تلاش در جهت دستیابی به آخرین یافته‌های علمی و تکنولوژیک دامپزشکی.
 - ۱۰- تلاش در جهت حسن اجرای مقررات و قوانین مربوط به امور دامپزشکی.
- ماده ۳-** وظایف و اختیارات سازمان به شرح زیر تعیین می‌شود:

- ۱- همکاری و هماهنگی با مراجع ذی‌ربط برای گسترش و پیشبرد فعالیت‌های علمی و تحقیقاتی در امور دامپزشکی.
- ۲- همکاری با مراجع ذی‌ربط برای تعیین و تنظیم و اجرای صحیح تعرفه‌های خدمات دامپزشکی.
- ۳- همکاری با دستگاه‌های ذی‌ربط به منظور حسن اجرای مقررات و قوانین مربوط به امور دامپزشکی.
- ۴- همکاری با مراجع ذی‌ربط در اجرای برنامه‌های بازآموزی و نوآموزی مستمر دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی در جهت رشد و دستیابی به آخرین یافته‌های علمی و تکنولوژیک دامپزشکی.
- ۵- اظهارنظر مشورتی در زمینه تدوین پیش‌نویس لوایح، تصویب‌نامه‌ها و آیین‌نامه‌های مرتبط به امور دامپزشکی که از مراجع ذی‌صلاح ارجاع شده باشد.
- ۶- تدوین دستورالعمل‌ها و ضوابط خاص صنفی مربوط به استاندارد کردن فعالیت‌های مختلف دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی.
- ۷- صدور کارت عضویت و اعطای شماره نظام دامپزشکی به دامپزشکان عمومی و متخصصان عضو.
- ۸- رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه دامپزشکی که عنوان جرایم عمومی را نداشته باشند از طریق هیات‌های ذی‌ربط سازمان طبق مقررات مربوطه.
- ۹- همکاری در جهت جلوگیری از دخالت اشخاص حقیقی و حقوقی غیرمجاز در حرفه دامپزشکی.
- ۱۰- همکاری با مراجع ذی‌ربط در تعیین میزان مالیات و عوارض موسسات و شاغلان حرفه دامپزشکی.
- ۱۱- همکاری با مراجع ذی‌ربط در ارائه خدمات امدادی دامپزشکی به هنگام بروز حوادث غیرمترقبه از طریق بسیج اعضاء.
- ۱۲- همکاری با مراجع ذی‌صلاح در جهت رسیدگی به تخلفات و جرایم شاغلان حرفه دامپزشکی و اظهارنظرهای کارشناسی مشورتی در این رابطه به مراجع ذی‌ربط.

۱۳- اعلام نظر کارشناسی و تخصصی به مراجع ذیصلاح قضایی در رابطه با رسیدگی به تخلفات غیرصنفي و غیرحرفه‌ای و جرایم شاغلان حرفه‌دامپزشکی.

فصل دوم- ارکان

ماده ۴- ارکان سازمان عبارتند از:

- ۱- شورای مرکزی.
- ۲- شورای استانی.
- ۳- هیات انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه دامپزشکی.

ماده ۵- شورای مرکزی به عنوان بالاترین مرجع تصمیم‌گیری سازمان متشکل از هفده نفر اعضای انتخابی و انتصابی به شرح زیر است:

- ۱- رئیس یا نماینده تام‌الاختیار سازمان دامپزشکی کشور.
- ۲- رئیس یا نماینده تام‌الاختیار موسسه تحقیقات واکسن و سرم‌سازی رازی.
- ۳- یک نفر از دامپزشکان با معرفی وزیر جهاد سازندگی به عنوان نماینده ایشان.

۴- یک نفر از دامپزشکان عضو هیات علمی با معرفی وزیر فرهنگ و آموزش عالی به عنوان نماینده ایشان.

۵- یک نفر از دامپزشکان خبره شاغل در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با معرفی وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به عنوان نماینده ایشان.

۶- یک نفر از دامپزشکان خبره شاغل در نیروهای مسلح با معرفی وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح به عنوان نماینده ایشان.

۷- یک نفر از دامپزشکان خبره شاغل در سازمان حفاظت محیط زیست با معرفی رئیس سازمان حفاظت محیط زیست به عنوان نماینده ایشان.

۸- نه نفر از دامپزشکان صاحب نظر در رشته‌های مختلف علوم دامپزشکی به انتخاب اکثریت آرای مجمع نمایندگان شوراهای استانی به عنوان اعضای اصلی و چهار نفر به عنوان اعضای علی‌البدل.

- ۹- یک نفر از دامپزشکان با تجربه شاغل در وزارت کشاورزی با معرفی وزیر. تبصره ۱- دو نفر از نه نفر فوق می‌توانند به انتخاب اکثریت نسبی آراء از سایر رده‌های حرفه دامپزشکی باشند.
- تبصره ۲- معرفی اعضای انتصابی ظرف مدت یک ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون صورت می‌گیرد.
- تبصره ۳- نحوه تشکیل و وظایف مجمع عمومی عادی و فوق‌العاده و همچنین ضوابط و چگونگی انتخاب اعضای موضوع بند (۸) این ماده توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب هیات وزیران می‌رسد.
- تبصره ۴- دوره فعالیت شورای مرکزی چهارسال است و انتخاب مجدد اعضای شورای مرکزی برای دوره‌های بعدی مجاز است.
- ماده ۶- نامزدهای عضویت در شورای مرکزی سازمان نظام دامپزشکی و شوراهای استانی باید دارای شرایط زیر باشند:
- ۱- تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران و وفاداری به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.
- ۲- نداشتن فساد اخلاقی و مالی و عدم اعتیاد به مواد مخدر.
- ۳- داشتن حسن شهرت اجتماعی و شغلی.
- ۴- نداشتن محکومیت موثر کیفری و عدم وابستگی به گروه‌های غیرقانونی.
- ۵- داشتن حسن شهرت در تعهد عملی به احکام دین مبین اسلام
- تبصره ۱- اقلیت‌های دینی به رسمیت شناخته در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در صورت داشتن شرایط بندهای (۱) تا (۴) این ماده می‌توانند به عضویت شورای مرکزی درآیند.
- تبصره ۲- تایید صلاحیت نامزدهای عضویت در شورای مرکزی و نظارت بر حسن جریان انتخابات توسط هیات سه نفری متشکل از نمایندگان وزارت جهاد، قوه قضاییه و شورای مرکزی براساس آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب هیات وزیران می‌رسد.
- ماده ۷- رئیس سازمان که مسئولیت اجرای مصوبات شورای مرکزی و نمایندگی سازمان در مراجع ملی و بین‌المللی را برعهده دارد، از بین سه

نفرای اعضای شورای مرکزی که بیشترین رای را کسب کنند، توسط وزیر جهاد سازندگی برای صدور حکم به رئیس جمهور معرفی می‌شود.

تبصره ۱- در صورتی که رئیس جمهور افراد انتخابی شورای مرکزی را برای ریاست سازمان مناسب تشخیص ندهد، شورای مرکزی موظف است حداکثر ظرف دو هفته افراد دیگری را انتخاب و معرفی کند.

تبصره ۲- شورای مرکزی دارای یک نایب‌رئیس، یک دبیر و یک خزانه‌دار است که با اکثریت آرا از بین اعضای شورا انتخاب می‌شوند.

تبصره ۳- جلسات شورای مرکزی هر ماه حداقل یک بار تشکیل می‌شود. رئیس سازمان ریاست جلسات شورا را برعهده دارد و دبیر شورا مسئول تشکیل جلسات و اداره دبیرخانه شورا است.

ماده ۸- تشکیل اولین شورای مرکزی حداکثر سه ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت جهاد سازندگی از طریق تشکیل مجمع عمومی مشمولان این قانون و انجام انتخابات عمومی برای انتخاب اعضای اولین شورای مرکزی صورت می‌گیرد.

ماده ۹- وظایف شورای مرکزی عبارت است از:

۱- تهیه و تصویب دستورالعمل‌های مربوط به مقررات اداری، مالی، تشکیلاتی، اجرایی و سایر دستورالعمل‌های مورد نیاز در محدوده این قانون.

۲- تصویب برنامه‌ها و طرح‌های سازمان.

۳- صلح و سازش در دعاوی یا ارجاع امر به داوری و تعیین داور با حق صلح و سازش یا بدون آن.

۴- پیشنهاد اصلاح یا تغییر قانون سازمان از طریق وزیر جهاد سازندگی، برای طی تشریفات قانونی.

۵- نظارت بر کار شوراهای استانی.

۶- تهیه و تصویب آیین‌نامه تشکیل کمیته‌های تخصصی دامپزشکی و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی.

۷- تعیین حدود وظایف نایب رئیس، خزانه‌دار و دبیر شورا و نظارت بر عملکرد آنان.

۸- همکاری با مراکز تحقیقاتی، علمی و آموزشی و ارائه مشورت‌های لازم در زمینه تهیه مواد درسی و محتوای آموزش دامپزشکی در سطوح مختلف به وزارتخانه‌های ذی‌ربط.

۹- اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی مشارکت در برگزاری گردهمایی‌های تخصصی مربوط مانند سمینارها، کنفرانس‌ها و کنگره‌ها در داخل کشور و در سطح بین‌المللی.

۱۰- اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری در برگزاری آزمون‌های جامع حرفه‌ای- دکترای عمومی و تخصصی دامپزشکی- و آزمون‌های تکمیلی بامراج ذی‌ربط در صورت درخواست آن‌ها.

۱۱- اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری با دستگاه‌های اجرایی در زمینه مسائل صنفی و حرفه‌ای.

تبصره- شوراهای استانی نظام دامپزشکی شهرستان‌ها در موارد زیر منحل می‌گردند:

۱- عدول و تخطی از وظایف و مقررات در این قانون با تشخیص شورای مرکزی.

۲- فوت یا استعفا و یا عدم شرکت غیرموجه بیش از یک دوم اعضای شورای استانی برای چهار جلسه متوالی.

ماده ۱۰- جلسات شورای مرکزی با حضور حداقل (۱۲) نفر از اعضاء رسمیت می‌یابد و تصمیم‌های متخذه با رای اکثریت مطلق معتبر است.

ماده ۱۱- وظایف رئیس سازمان به شرح زیر است:

۱- اداره امور سازمان طبق مفاد این قانون و مصوبات شورای مرکزی.

۲- اجراء یا ابلاغ مصوبات شورای مرکزی و پیگیری امور مربوط به حسن اجرای آنها.

۳- رسیدگی و اخذ تصمیم راجع به امور جاری و نظارت بر حسن اجرای انجام کلیه امور اجرایی سازمان.

۴- امضای کارت‌های عضویت و اعطاء شماره‌های نظام دامپزشکی.

۵- نمایندگی حقوقی سازمان نزد کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی و مراجع

قضایی برای طرح و تعقیب دعاوی، شکایات یا دفاع از آنها با حق توکیل غیر.
۶- نمایندگی سازمان در مراجع ملی و بین‌المللی طبق ضوابط و مقررات مربوطه.

۷- تهیه مقدمات لازم جهت تعیین و انتخاب اعضای شورای مرکزی جدید سه ماه قبل از اتمام مدت قانونی دوره شورای مرکزی.

۸- تهیه گزارش عملکرد، تراز مالی و تنظیم و ارائه بودجه سالانه سازمان برای طرح و تصویب در شورای مرکزی.

ماده ۱۲- امضای اسناد مالی سازمان با رئیس و خزانه‌دار سازمان است.
تبصره- در غیاب رئیس، با تفویض اختیار امضای اسناد مالی توسط نایب رئیس و خزانه‌دار سازمان صورت می‌گیرد.

ماده ۱۳- در صورت پذیرش استعفاء، فوت، عدم امکان ادامه انجام وظیفه یا برکناری رئیس سازمان توسط رئیس جمهور، رئیس جدید سازمان به ترتیب مقرر در ماده (۷) این قانون انتخاب و تعیین می‌شود.

ماده ۱۴- در صورت فوت، پذیرش استعفاء یا عدم امکان ادامه انجام وظیفه هریک از اعضای انتخابی شورای مرکزی، به ترتیب میزان آراء از بین‌اعضای علی‌البدل جایگزین می‌شوند.

ماده ۱۵- در صورت فوت، پذیرش استعفاء یا عدم امکان ادامه انجام وظیفه هر یک از اعضای انتصابی، مرجع مربوط موظف است ظرف مدت یک ماه نسبت به معرفی عضو جایگزین اقدام کند.

ماده ۱۶- شوراهای استانی اعم از اعضای انتخابی و انتصابی از بین دامپزشکان استان براساس آیین‌نامه‌ای که توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب وزیر جهاد سازندگی می‌رسد تشکیل می‌شوند.

ماده ۱۷- شوراهای استانی کلیه اختیارات و وظایف شورای مرکزی و اجرای مصوبات شورای یاد شده را در محدوده استان مربوط به عهده دارد.

ماده ۱۸- مدت عملکرد هر دوره شوراهای استانی و شورای مرکزی چهارسال تمام می‌باشد

تبصره ۱- شروع اولین دوره فعالیت شوراهای استانی مذکور حداکثر ده روز

پس از اعلام قطعیت یافته نتیجه انتخابات خواهد بود.

تبصره ۲- شروع فعالیت‌های دوره‌های بعدی نظام دامپزشکی بلافاصله پس از پایان دوره قبلی می‌باشد و چنانچه در پایان دوره تشریفات انتخابات دوره بعد به نحوی از انحاء پایان نیافته باشد ارکان سازمان دوره قبلی تا قطعیت انتخابات جدید به فعالیت خود ادامه خواهند داد و مبدا شروع کار دوره جدید از تاریخ قطعیت انتخابات خواهد بود.

ماده ۱۹- عدم رعایت موازین شرعی، قانونی، مقررات و نظامات دولتی، صنفی و حرفه‌ای، عدم رعایت شوون شغلی، سهل‌انگاری در انجام وظایف قانونی و اجحاف به دامداران و مراجعان به وسیله شاغلان حرفه دامپزشکی تخلف محسوب و متخلفان با توجه به شدت و ضعف عمل ارتكابی و تعدد و تکرار آن حسب مورد به مجازات‌های زیر محکوم می‌شوند:

الف- تذکر یا توبیخ شفاهی در حضور اعضای شوراهای استانی نظام دامپزشکی محل.

ب- اخطار یا توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام دامپزشکی.

ج- توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام دامپزشکی و الصاق رای در تابلو اعلانات سازمان نظام دامپزشکی محل.

د- توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام دامپزشکی و درج متن رای در نشریه سازمان.

ه- محرومیت از اشتغال به حرفه دامپزشکی از سه ماه تا یک سال در محل ارتكاب تخلف.

و- محرومیت از اشتغال به حرفه دامپزشکی از سه ماه تا یک سال در تمام کشور.

ز- محرومیت از اشتغال به حرفه دامپزشکی از یک سال تا پنج سال در تمام کشور با تایید هیات عالی انتظامی.

ح- محرومیت دائم از اشتغال به حرفه دامپزشکی در تمام کشور با تایید هیات عالی انتظامی.

ماده ۲۰- به‌منظور رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه

دامپزشکی، هیات‌های بدوی انتظامی در استان‌ها و هیات عالی انتظامی درمحل سازمان تشکیل می‌شود.

ماده ۲۱- هیات‌های بدوی انتظامی در استان‌ها متشکل از پنج نفر برای مدت چهار سال به شرح ذیل تشکیل می‌شود:

۱- رئیس شورای استانی.

۲- یک نفر حقوقدان به انتخاب و معرفی رئیس کل دادگستری استان.

۳- رئیس شبکه دامپزشکی استان.

۴- دونفر دامپزشک از اعضای سازمان با حداقل پنج سال سابقه کار که به پیشنهاد شوراهای استانی و تایید هیات عالی انتظامی و با حکم رئیس سازمان منصوب می‌شوند.

تبصره ۱- عزل اعضای موضوع بند (۴) این ماده با پیشنهاد هیات عالی انتظامی و تایید رئیس سازمان صورت می‌گیرد.

تبصره ۲- ریاست هیات بدوی انتظامی استان به عهده رئیس شوراهای استانی است.

ماده ۲۲- وظایف هیات‌های بدوی انتظامی استان‌ها عبارت است از:

۱- رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای اعضای سازمان در برابر اشخاص حقیقی و حقوقی.

۲- رسیدگی به شکایات افراد حقیقی و حقوقی در ارتباط با حرفه دامپزشکی از مشمولان این قانون.

ماده ۲۳- هیات عالی انتظامی در مرکز متشکل از هفت نفر برای مدت چهار سال به شرح ذیل تشکیل می‌شوند:

۱- رئیس سازمان (به‌عنوان رئیس هیات عالی انتظامی)

۲- یک نفر حقوقدان به انتخاب و معرفی وزیر دادگستری.

۳- یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان به انتخاب و معرفی وزیر جهاد سازندگی.

۴- یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان به انتخاب و معرفی وزیر فرهنگ و آموزش عالی.

- ۵- یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان به انتخاب و معرفی وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.
- ۶- یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان به انتخاب و معرفی شورای مرکزی.
- ۷- یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان به انتخاب و معرفی وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح.
- تبصره ۱-** افراد بندهای (۲) الی (۷) بایستی حداقل پنج سال سابقه کار داشته باشند.
- تبصره ۲-** در صورتی که شخصی نسبت به رای هیات عالی انتظامی معترض باشد می‌تواند از مراجع قضایی تقاضای تجدید نظر نماید. رای مرجع قضایی قطعی و لازم‌الاجراء خواهد بود.
- ماده ۲۴-** وظایف هیات عالی انتظامی عبارت است از:
- ۱- نظارت عالی بر کار هیات‌های بدوی انتظامی و ایجاد هماهنگی بین آنها.
 - ۲- رسیدگی به اعتراض‌ها و شکایات اشخاص حقیقی و حقوقی از طرز کار هیات‌های بدوی انتظامی.
 - ۳- تجدیدنظر در احکام صادر شده توسط هیات‌های بدوی انتظامی.

۱- نظریه مشورتی اداره کل حقوقی قوه قضاییه:

تاریخ نظریه: ۱۳۹۵/۰۹/۲۱

شماره نظریه: ۷/۹۵/۲۳۰۲

شماره پرونده: ۸۷۱-۷/۱-۵۹

استعلام:

پاسخ:

اولاً- ماده یک قانون تأسیس سازمان نظام دامپزشکی، سازمان یادشده را مرجعی غیردولتی توصیف کرده است و هیات‌های بدوی و عالی انتظامی موضوع ماده ۲ این قانون برابر بند سوم ماده ۴ قانون یادشده از ارکان سازمان مذکور که سازمانی غیردولتی است می‌باشند. ثانیاً- برابر اصل یکصد و هفتاد و سوم قانون اساسی دیوان عدالت اداری به منظور رسیدگی به شکایات، تظلمات و اعتراضات مردم نسبت به مأموران یا واحدها یا آیین‌نامه‌های دولتی تشکیل شده است و هیات‌های موضوع سوال از عناوین یادشده در کمیسیونهای موضوع بند ۲ ماده ۱۰ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری خارج می‌باشد. ثالثاً- برابر بند سوم ماده ۲۴ قانون تأسیس سازمان دامپزشکی، تجدیدنظر از آراء هیات‌های بدوی در هیات عالی به عمل می‌آید و برابر تبصره ۲ ماده ۲۳ این قانون نیز آراء صادره از هیات عالی قابل تجدیدنظر در مرجع قضایی می‌باشد و به لحاظ این که مستفاد از ماده ۲۳ قانون یادشده هیات عالی منحصرأ در تهران تشکیل می‌گردد، لذا مرجع صالح قضایی برای تجدیدنظر نسبت به آراء این هیات دادگاه عمومی حقوقی تهران است.

۴- انحلال هیات‌های بدوی انتظامی در صورت ضرورت به تشخیص شورای مرکزی.

ماده ۲۵- آیین‌نامه اجرایی چگونگی تشکیل جلسات هیات عالی انتظامی و هیات‌های بدوی انتظامی استان‌ها، چگونگی رسیدگی، همچنین نوع تخلفات صنفی و حرفه‌ای و نحوه رسیدگی به آنها، نوع و میزان مجازات‌های انتظامی، صدور رای و اجرای احکام مربوط به چگونگی و مدت تجدیدنظر در احکام هیات‌های بدوی انتظامی استان‌ها، حداکثر ظرف سه ماه پس از تشکیل شورای مرکزی توسط آن شورا تهیه و از طریق وزارت جهاد سازندگی برای تصویب به هیات وزیران تقدیم می‌گردد.

ماده ۲۶- هرگاه تخلف افراد موضوع این قانون عنوان یکی از جرایم مندرج در قوانین جزایی را نیز داشته باشد، هیات‌های انتظامی مکلفند تصویر تایید شده پرونده مربوط را به مراجع قضایی ذی‌صلاح ارسال کنند. رسیدگی در مراجع قضایی مانع رسیدگی هیات‌های انتظامی از حیث تخلف صنفی و حرفه‌ای مشمولان این قانون نیست.

تبصره- مراجع ذی‌صلاح قضایی مکلفند در صورت برخورد با تخلفات صنفی و حرفه‌ای اشخاص موضوع این قانون تصویر تایید شده پرونده را به مرجع ذی‌ربط ارسال دارند.

فصل سوم- شرایط عضویت

ماده ۲۷- کلیه اتباع ایرانی فارغ‌التحصیل دوره‌های دکترای عمومی و تخصصی و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی حق عضویت در سازمان را دارا هستند. تبصره- اعضای سازمان مکلفند همه ساله مبلغی را به عنوان حق عضویت به سازمان بپردازند. میزان و چگونگی وصول آن مطابق دستورالعملی است که توسط شورای مرکزی تهیه و ابلاغ می‌شود.

ماده ۲۸- کلیه دامپزشکان عمومی و متخصص و افراد سایر رده‌های حرفه دامپزشکی موظف به رعایت مفاد این قانون هستند.

تبصره ۱- سایر رده‌های حرفه دامپزشکی عبارت از کمک تکنیسین،

تکنیسین، کاردان، کمک کارشناس و کارشناس دامپزشکی می‌باشند.
تبصره ۲- اشتغال اشخاص موضوع تبصره (۱) این ماده تحت نظارت دامپزشکان عمومی یا متخصص مجاز است.

فصل چهارم - سایر مقررات

ماده ۲۹- صدور پروانه‌های اشتغال توسط سازمان دامپزشکی کشور مستلزم دریافت شماره نظام دامپزشکی است.

تبصره - شاغلان حرفه دامپزشکی در دستگاه‌های دولتی، مادام که در ساعات موظف اداری به امور دامپزشکی اشتغال داشته باشند، تابع قوانین دستگاه مربوط هستند.

ماده ۳۰- سازمان می‌تواند برای کمک به رفع مشکلات رفاهی و مالی اعضای کم درآمد و خسارت دیده از طریق تشکیل صندوق تعاون و رفاه از آنان حمایت کند.

تبصره - اساسنامه صندوق و آیین‌نامه چگونگی پرداخت وام و حمایت‌های مالی توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب می‌رسد.

ماده ۳۱- اعتبارات مورد نیاز برای اجرای این قانون از محل‌های زیر تامین می‌شود:

۱- حق عضویت پرداختی از سوی اعضاء.

۲- هدایا و کمک‌های اشخاص حقیقی و حقوقی.

۳- کمک‌های اختیاری دولت.

قانون فوق مشتمل بر سی و یک ماده و بیست و سه تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ هجدهم آبان‌ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۶/۸/۲۸ به تایید شورای نگهبان رسیده‌است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی‌اکبر ناطق نوری

قانون اساسنامه کمیسیون دامپزشکی سازمان همکاری‌های اقتصادی (اگو) مصوب ۱۳۹۲/۰۸/۱۲

ماده واحده- اساسنامه کمیسیون دامپزشکی سازمان همکاری‌های اقتصادی (اگو) به شرح پیوست، تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره ۱- تصویب اساسنامه، تا زمانی که دولت جمهوری اسلامی ایران به عضویت سازمان جهانی تجارت در نیامده است، به منزله تقبل الزامات مختلف سند نهایی که مظهر سازمان مزبور است (موضوع مقدمه اساسنامه) نخواهد بود.

تبصره ۲- دولت موظف است در اجرای جزء (ب) بند (۹) ماده (۴) اساسنامه، چنانچه نسبت به هر نوع استاندارد، راهنما یا توصیه‌ای که نسبت به آن نظر مخالف نداشته باشد، ظرف مهلت مقرر اقدام لازم را اتخاذ نماید.

تبصره ۳- رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، هشتادم (۸۰) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به ترتیب در مورد اصلاحات اساسنامه (موضوع ماده ۱۶)، (بند ب ماده ۱۲) و ماده (۱۹) الزامی است.

اساسنامه کمیسیون دامپزشکی سازمان همکاری‌های اقتصادی (اگو) طرف‌های متعاقد:

به دنبال تصمیمات اولین اجلاس رؤسای سازمان‌های دامپزشکی کشورهای عضو اگو، سومین اجلاس وزیران کشاورزی اگو و هفدهمین اجلاس شورای وزیران اگو در خصوص تأسیس کمیسیون دامپزشکی اگو (اگو- وگو) با در نظر گرفتن اینکه تمام کشورهای عضو اگو، عضو سازمان جهانی بهداشت دام (اُو.آی.ای) و سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) نیز می‌باشند و اینکه استانداردهای بین المللی سازمان جهانی بهداشت دام مرجع جهانی بهداشت دام و بیماری‌های مشترک انسان و دام هستند.

با تصدیق تمایل به پیشگیری از گسترش بیماری‌های دامی، عفونت‌های ناشی از مواد غذایی و تشخیص آنها در منطقه اگو با داشتن علاقه متقابل به همکاری در سطح منطقه‌ای در زمینه نظارت بر بیماری دامی، تبادل اطلاعات، اقدامات

کنترلی و تولید دامی بهداشتی پایدار در منطقه اکو با در نظر گرفتن اینکه با اجرای اقدامات هماهنگ، توسط کشورهای عضو اکو همکاری فوق گسترش خواهد یافت.

با در نظر داشتن الزامات مختلف سند نهایی که مظهر سازمان جهانی تجارت است و به ویژه موافقتنامه راجع به کاربرد اقدامات مربوط به بهداشت دام و گیاه همچنين با در نظر گرفتن اینکه اهداف فوق باید به نحو احسن از طریق تأسیس کمیسیون دامپزشکی محقق گردند.

به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

در خصوص اساسنامه فعلی، تعاریف واژه‌های فنی دامپزشکی، همان تعاریف مندرج در مجموعه مقررات بهداشتی بین‌المللی حیوانات خاکی و آبی سازمان جهانی بهداشت دام خواهد بود. با این حال بعضی از تعاریف به شرح زیر خواهند بود:

«اکو» به معنای سازمان همکاری اقتصادی می‌باشد.

«دبیرکل» به معنای دبیرکل اکو می‌باشد.

«کمیسیون» به معنای کمیسیون دامپزشکی اکو(اکو- وکو) است.

«کشورهای عضو» به معنای کشورهای عضو کمیسیون است.

«دام‌ها» عبارتند از دام‌های زنده پرورشی از جمله حیوانات اهلی، طیور، آبیان، زنبور عسل، کرم ابریشم که به عنوان منشأ مواد غذایی، کرک و پشم، نیروی بارکش، کود و سایر فرآورده‌های مفید با منشأ دامی به کار می‌روند.

«فرآورده‌های با منشأ دامی» شامل فرآورده‌های خام یا عمل‌آوری شده با منشأ دامی هستند که به واسطه ماهیت یا به دلیل فرآوری آنها، می‌توانند خطر گسترش بیماری‌ها را دربرداشته باشند.

«بیماری» به معنای هرگونه وخامت یا اختلال در وضعیت سلامتی دام در اثر هر نوع عامل آسیب‌زای بالفعل یا بالقوه فیزیکی، شیمیایی، ژنتیکی، زیست‌شناختی یا سوخت و سازی (متابولیکی) برای آن دام یا گروهی از دام‌ها است.

ماده ۲- تأسیس کمیسیون دامپزشکی

بدینوسیله طرف‌های متعاقد «کمیسیون دامپزشکی اکو(اکو- وکو)»

را به عنوان یک مؤسسه تخصصی اکو و به منظور اجرای اقدامات، وظایف و مسئولیت‌های مندرج در این اساسنامه، تأسیس می‌نمایند.

ماده ۳- اهداف

کمیسیون، همکاری بین اعضای خود را از طریق مدیریت مناسب، با هدف حصول اطمینان از تقویت فعالیت‌ها و ظرفیت‌های بهداشت دام به منظور کاهش تعارض با تجارت بین‌المللی ناشی از اقدامات مربوط به بهداشت دام و افزایش بهره‌وری دام اهلی و تجارت دام‌های سالم و فرآورده‌های دامی ایمن براساس استانداردهای بین‌المللی سازمان جهانی بهداشت دام ترغیب خواهد داد.

ماده ۴- وظایف و مسئولیت‌ها

۱- به منظور تحقق اهداف مندرج در ماده (۳)، کمیسیون علاوه بر سایر موارد، وظایف و مسئولیت‌های زیر را بر عهده خواهد داشت:

۱-۱- ارتقای نظارت بر بیماری دام از طریق:

الف- تأسیس شبکه نظارت بر بیماری دامی منطقه‌ای از طریق:

(۱) جمع‌آوری اطلاعات از اعضای کمیسیون و سایر منابع در خصوص وجود، بروز یا گسترش بیماری‌های دامی و در دسترس اعضای کمیسیون و سازمان‌های ذی‌ربط قراردادن آن اطلاعات

(۲) پیش‌بینی تبادل اطلاعات مربوط به قوانین و مقررات ملی بهداشت دام و سایر اقدامات مؤثر در جابه‌جایی آزاد دام‌ها و فرآورده‌های با منشأ دامی

ب- کمک به سازمان‌های ملی در ارتقای ظرفیت‌های قرنطینه دامی آنها
پ- انتشار مقتضی اطلاعات به منظور آگاهی عمومی و پیشرفت فنی یا علمی که ممکن است توسط کمیسیون مشخص گردد و نیز تبادل آن و فراهم کردن دسترسی آزاد به آن از طریق تارنما (وبسایت)

۱-۲- ارتقای سطح بررسی بیماری دامی از طریق کمک به سازمان‌های دامپزشکی کشورهای عضو در بهبود ظرفیت‌های تشخیصی و بررسی بیماری دامی آنها

۱-۳- ارتقای هماهنگی مقررات و اقدامات قرنطینه دامی، به ویژه اصول بهداشت دام، روندها و ارزیابی مخاطرات بیماری به منظور اینکه شرایط بهداشتی

دام، به عنوان محدودیت‌های تجاری غیرقابل توجیه تلقی نگردد.

۴-۱- کمک به کنترل بیماری دام از طریق:

الف- ترغیب اقدامات مربوط به کنترل بیماری‌های دامی و ارائه مشاوره به اعضای کمیسیون در خصوص اقدامات مورد نیاز فنی، اداری و قانونی جهت پیشگیری از ورود و گسترش بیماری‌ها

ب- هماهنگی و مبارزه با بیماری‌های دامی به صورت بین‌المللی در صورت

امکان

۵-۱- تقویت ظرفیت‌های ملی از طریق:

الف- آموزش مناسب مسئولان کشورهای عضو کمیسیون در رابطه با

فعالیت‌های فوق

ب- هماهنگی مناسب در خصوص تحقیقات مربوط به بیماری‌های دامی و

روش‌های کنترل آنها و زمینه تبادل اطلاعات علمی مرتبط

پ- کمک یا تسهیل نمودن اجرای برنامه‌های تحقیقاتی مشترک در سطح

ملی یا منطقه‌ای در خصوص شناسایی، پیشگیری، تشخیص، کنترل و ریشه‌کنی

بیماری فرامرزی

۲- کمیسیون می‌تواند در مورد هریک از موضوعات اشاره شده در این ماده

توصیه‌هایی را به اعضای خود ارائه کند.

۳- آموزش و تبادل کارشناسان

۴- کمیسیون می‌تواند مجموعه‌ای حاوی مشخصات کارشناسان کشورها در

زمینه‌های مختلف بهداشت دام تدوین نماید.

۵- تعیین آزمایشگاه‌های منطقه‌ای تشخیص بیماری دامی، مواد

زیست‌شناختی و تجزیه مواد غذایی

۶- تدوین توصیه‌هایی در خصوص استانداردهای ایمنی اکو در مورد مواد

غذایی و دستورالعمل‌های نظارتی با استفاده از اصول مندرج در متون پایه

مجموعه مقررات بهداشتی حیوانات خاکی سازمان جهانی بهداشت دام،

مجموعه مقررات غذایی (کدکس آلیمنترایوس) و قوانین ملی

۷- بالابردن هماهنگی در زمینه مقررات و اقدامات مربوط به ایمنی مواد

غذایی به ویژه تجزیه و تحلیل مخاطرات ناشی از مواد غذایی
 ۸- به منظور کسب استانداردهای بین‌المللی علمی در خصوص ایمنی مواد غذایی، بهداشت دام و بیماری‌های مشترک انسان و دام، کمیسیون به مراجع زیر مراجعه خواهد نمود:

مجموعه مقررات بهداشتی حیوانات خاکی سازمان جهانی بهداشت دام، کتاب آزمایش‌های تشخیصی و واکنش‌های مربوط به حیوانات خاکی، مجموعه مقررات بهداشتی آبزیان و کتاب آزمایش‌های تشخیصی مربوط به آبزیان، مجموعه مقررات غذایی (کدکس آلیمنتاریوس) سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (فائو) / سازمان جهانی بهداشت، سایر اطلاعات یا دستورالعمل‌هایی که از نظر کمیسیون مناسب باشند از جمله مقررات ملی

۹- تصویب استانداردها، راهنماها و توصیه‌های هماهنگ
 الف- هر نوع استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ باید به تصویب اکثریت دوسوم کشورهای عضو حاضر و رأی دهنده برسد.

ب- هر کشور عضو می‌تواند ظرف سی روز از تاریخ اعلام استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ توسط دبیرخانه، به آن اعتراض نماید و در این صورت ملزم به اجرای چنین استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ نخواهد بود. هر کشور عضو می‌تواند در هر زمان اعتراض خود را پس بگیرد و استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ مربوط را اجراء کند.

پ- چنانچه اعتراض‌های به هر استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ توسط بیش از یک‌سوم اعضای کمیسیون به عمل آید، بلادرنگ سایر اعضا از تعهد به اجرای آن استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ فارغ خواهد شد. با این وجود هر یک یا تمام آنها می‌توانند بین خود در خصوص اجرای آن توافق کنند.

ت- دبیرخانه فوری کشورهای عضو را از دریافت هرگونه اعتراض یا پس گرفتن اعتراض انجام شده به موجب این ماده آگاه خواهد نمود.

ث- هرگونه استاندارد، راهنما و توصیه مصوب کمیسیون منطبق با استانداردهای بین‌المللی سازمان جهانی بهداشت دام و مجموعه مقررات غذایی (کدکس آلیمنتاریوس) سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (فائو) سازمان

جهانی بهداشت خواهد بود.

ج- با رعایت مفاد این ماده، کشورهای عضو متعهد می‌شوند که هر استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ مصوب کمیسیون را از تاریخ تعیین‌شده توسط کمیسیون به اجراء درآورند.

ماده ۵- عضویت و تصمیم‌گیری

۱- عضویت در کمیسیون جهت کشورهای عضو اکو آزاد است. سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای نظیر سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد، سازمان جهانی بهداشت دام، سازمان جهانی بهداشت، سازمان تجارت جهانی، اتحادیه اروپا و برنامه کنترل بیماری‌های مشترک انسان و دام در منطقه مدیترانه می‌توانند به‌عنوان ناظر به عضویت کمیسیون درآیند.

۲- عضویت ناظران به اتفاق آراء تصویب خواهد شد.

۳- ناظران حق شرکت در تمام جلسات کمیسیون بدون حق رأی را دارند.

۴- هر عضو کمیسیون یک رأی خواهد داشت به غیر از تصمیماتی که نیاز به اتفاق آراء دارد، تصمیمات در تمام موارد دیگر با در نظر گرفتن حق هر عضو برای ثبت قیود تحدید تعهد خود با اکثریت ساده آراء مجموع اعضای کمیسیون اتخاذ خواهد شد. تصمیم‌گیری در خصوص تخصیص بودجه، انتصاب رئیس کمیسیون و معاونان کمیسیون و سایر موضوعاتی که به تشخیص کمیسیون از اهمیت حیاتی برخوردار باشند، به اتفاق آراء اتخاذ خواهد شد.

۵- اکثریت ساده اعضای کمیسیون حد نصاب را تشکیل خواهد داد.

ماده ۶- ریاست

کمیسیون، رئیس کمیسیون و دو معاون وی را از میان اعضای خود و به صورت چرخشی و بر مبنای معیارهای مندرج در مقررات استخدامی کمیسیون دامپزشکی اکو، برای یک دوره دو ساله انتخاب خواهد کرد.

ماده ۷- جلسات کمیسیون

۱- هر کشور عضو از طریق یک نماینده معرفی شده از سوی سازمان‌های رسمی دامپزشکی در کمیسیون شرکت خواهد نمود.

۲- نمایندگی هر کشور عضو کمیسیون در جلسات کمیسیون بر عهده

نمایندehای خواهد بود که وی می‌تواند نماینده جانشین و کارشناسان و مشاوران را به همراه داشته باشد. کارشناسان و مشاوران می‌توانند بدون حق رأی در روند مذاکرات کمیسیون شرکت کنند.

۳- جلسات ویژه کمیسیون می‌تواند با تقاضای حداقل یک‌سوم اعضاء، توسط رئیس کمیسیون برگزار گردد.

۴- اولین جلسه کمیسیون در تهران برگزار خواهد شد.

ماده ۸- مقررات مربوط به کمیسیون

۱- کمیسیون مقررات مالی خود را با اکثریت دوسوم اعضای خود، تصویب خواهد کرد که منطبق با اصول مندرج در مقررات مالی اکو خواهد بود.

۲- همچنین کمیسیون هر اقدام لازم را در اجرای وظایف خود اتخاذ خواهد کرد و به‌ویژه با اکثریت دوسوم اعضای خود، آیین‌کار و مقررات مالی خود را که مغایر با این اساسنامه یا اساسنامه اکو نباشد، تصویب خواهد کرد.

۳- کمیسیون گزارش اقدامها، برنامه‌ها، حساب‌ها و بودجه مستقل خویش را از طریق دبیرکل اکو به شورای وزیران اکو ارائه خواهد نمود.

ماده ۹- دبیرخانه

۱- محل دبیرخانه کمیسیون در تهران، جمهوری اسلامی ایران مستقر می‌باشد. سازمان دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران تسهیلات مربوط به دبیرخانه را فراهم خواهد کرد.

۲- مدیر دبیرخانه با توصیه رئیس کمیسیون و از سوی کمیسیون به مدت چهارسال منصوب خواهد شد.

۳- سایر کارکنان دبیرخانه مطابق مقررات استخدامی از سوی رئیس کمیسیون منصوب خواهند شد.

۴- دبیرخانه مسئول اجرای سیاست‌ها و فعالیت‌های کمیسیون خواهد بود و گزارش‌های مربوط را به کمیسیون تسلیم خواهد کرد و نیز در خدمت سایر دستگاه‌های فرعی تأسیس شده از سوی کمیسیون خواهد بود. دبیرخانه در اجرای وظایف خویش، از جمله موارد زیر را انجام خواهد داد:

الف- عهده‌داری مسئولیت مدیریت روزمره کمیسیون

ب- ارائه گزارشی به هر جلسه عادی کمیسیون از اقدامات به عمل آمده از زمان اختتام جلسه قبلی، و نیز حسابهای ممیزی شده و پیش‌نویس برنامه کاری و پیش‌نویس بودجه دوره مالی بعدی

پ- آماده‌سازی و سازماندهی جلسات کمیسیون و نیز سایر نشستهای مرتبط با فعالیت‌های آن

ت- راهنمایی و هماهنگی کشورهای عضو در خصوص فعالیت‌های کمیسیون
ث- ارائه پیشنهادهایی در مورد برنامه‌های عملی مشترک بین کشورهای عضو و نیز مشترک با سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی

ج- حصول اطمینان از انتشار یافته‌های تحقیقاتی، جزوات آموزشی، اطلاع‌رسانی و سایر موارد مورد نیاز

چ- اقدام لازم در رابطه با سایر موارد سازگار با اهداف کمیسیون

ماده ۱۰- حقوق و الزامات کشورهای عضو

۱- کشورهای عضو واجد حقوق زیر هستند:

الف- دریافت و درخواست اطلاعات از کمیسیون در خصوص موارد مرتبط با اهداف و وظایف کمیسیون از جمله راهنمایی‌های مربوط به دریافت کمک‌های فنی و همکاری در زمینه بررسی مشکلات خود

ب- دریافت انتشارات و سایر اطلاعات منتشره از سوی کمیسیون

۲- کشورهای عضو موارد زیر را انجام خواهند داد:

الف- همکاری در تصمیم‌گیری در مورد فعالیت‌های فنی کمیسیون

ب- فراهم کردن اطلاعات درخواستی کمیسیون در اسرع وقت تا جایی که مغایر با قوانین یا مقررات ملی آنها نباشد.

پ- همکاری به گونه‌ای که اهداف کمیسیون را برآورده می‌سازد.

ماده ۱۱- نهادهای جنبی

۱- کمیسیون در صورت لزوم، می‌تواند نهادهای موقت یا دائم متشکل از افراد منتخب براساس تخصص آنها در زمینه بهداشت دام به منظور مشاوره در موارد فنی خاص تشکیل دهد.

۲- کمیسیون می‌تواند کارگروه‌های تخصصی به منظور مواجهه با وضعیت‌های

خاص تشکیل دهد.

ماده ۱۲- مقررات مالی

۱- کمیسیون دارای بودجه مستقل خواهد بود.

۲- بودجه کمیسیون از موارد زیر تشکیل خواهد شد:

الف- بودجه عادی: بودجه شامل حق عضویت کشورهای عضو خواهد بود.
ب- کمک‌های داوطلبانه: کمک‌های داوطلبانه شامل کمک‌های اعطایی، موقوفات یا سایر منابع پولی دریافتی از سازمان‌های ذی‌ربط بین‌المللی یا منطقه‌ای یا غیره می‌باشد. کمک‌های داوطلبانه هرگز بخشی از بودجه ع-ادی کمیسیون را تشکیل نخواهد داد.

۳- بودجه توسط کمیسیون تدوین و توسط شورای وزیران اکو تصویب خواهد شد.

۴- هر کشور عضو متعهد می‌شود که سالانه سهم خود در بودجه عادی را به دلار آمریکا طبق معیار ارزیابی مصوب کمیسیون، بپردازد. معیار ارزیابی می‌تواند توسط کمیسیون طبق مقررات مالی کمیسیون اصلاح گردد. معیار ارزیابی مزبور آن بخش از بودجه سال قبل کمیسیون را که فقط توسط کشورهای عضو پوشش داده شده است، در برمی‌گیرد.

۵- کمیسیون می‌تواند کمک‌های داوطلبانه کلی یا در ارتباط با پروژه‌ها یا فعالیت‌های خاص کمیسیون را بپذیرد. چنین کمک‌هایی به صندوق امانی که توسط دبیرخانه ایجاد می‌شود، پرداخت خواهد شد. پذیرش چنین کمک‌های داوطلبانه و اداره صندوق امانی طبق قواعد مالی مربوط اکو خواهد بود.

ماده ۱۳- هزینه‌ها

۱- هزینه‌های دبیرخانه از جمله انتشارات و ارتباطات و هزینه‌های انجام شده توسط رئیس و نائب رئیس‌های کمیسیون، به هنگامی که از سوی کمیسیون وظیفه‌ای را به انجام می‌رسانند، از محل بودجه کمیسیون پرداخت خواهد شد.
۲- هزینه‌های پروژه‌های تحقیقاتی و توسعه‌ای تعهد شده توسط اعضای منفرد از کشورهای عضو، طبق تصمیم کمیسیون، تعیین و از محل بودجه، پرداخت خواهد شد.

۳- هزینه‌های کارشناسان دعوت شده به شرکت در نشست‌های کمیسیون، کارگروه‌ها یا گروه‌های کاری آن، در سمت فردی آنها، می‌تواند از محل بودجه کمیسیون پرداخت شود.

ماده ۱۴- ارتباط با سایر سازمان‌ها و مؤسسات

کمیسیون با سایر سازمان‌ها یا مؤسسات بین دولتی به‌ویژه آنهایی که در بخش بهداشت دام فعال هستند، همکاری خواهد داشت.

ماده ۱۵- امضاء، تصویب و لازم‌الاجراء شدن

- ۱- این اساسنامه برای امضای کشورهای عضو اکو مفتوح خواهد بود.
- ۲- اساسنامه طبق رویه‌ها و قواعد قانون اساسی کشورهای عضو به تصویب خواهد رسید و سند تصویب نزد دبیرکل اکو تودیع خواهد شد.
- ۳- دبیرکل اکو، تصویب اساسنامه را به آگاهی تمام کشورهای عضو خواهد رساند.

- ۴- تصویب این اساسنامه می‌تواند مشروط به قیود تحدید تعهدی شود که پس از تصویب به اتفاق آراء اعضای کمیسیون، نافذ خواهد شد.
- ۵- این اساسنامه سی روز پس از دریافت پنجمین سند تصویب توسط دبیرکل، لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۶- اصلاحات

- ۱- اصلاحات اساسنامه می‌تواند توسط هر کشور عضو پیشنهاد گردد.
- ۲- کمیسیون می‌تواند این اساسنامه را با اکثریت دوسوم تمام اعضای کمیسیون، اصلاح نماید.
- ۳- اصلاحات این اساسنامه به شورای اکو گزارش شود. این شورا اختیار دارد هرگونه اصلاح را چنانچه مغایر با اهداف اکو یا مفاد اساسنامه کمیسیون تشخیص دهد، نپذیرد.

- ۴- اسناد پذیرش اصلاحات نزد دبیرکل اکو تودیع خواهد شد و وی تمام کشورهای عضو را از دریافت این اسناد و تاریخ لازم‌الاجراء شدن این اصلاحات آگاه خواهد نمود. حقوق و تعهدات هر کشور عضو که اصلاحی را نپذیرد، کماکان طبق مفاد این اساسنامه به‌گونه‌ای که قبل از اصلاح بوده است، اداره خواهد شد.

ماده ۱۷- کناره گیری از عضویت

۱- هر کشور عضو می‌تواند در هر زمان پس از گذشت دو سال از لازم‌الاجراء شدن این اساسنامه در مورد آن عضو، با ارائه یادداشت کتبی به دبیرکل اکو از عضویت در این اساسنامه کناره‌گیری کند. دبیرکل نیز بلافاصله تمام کشورهای عضو را از موضوع آگاه خواهد کرد. کناره‌گیری در پایان سال تقویمی که در آن دبیرکل یادداشت کناره‌گیری را دریافت نموده است، نافذ خواهد شد.

۲- هر عضوی که یادداشت کناره‌گیری از عضویت در سازمان همکاری اقتصادی اکو را ارائه دهد، چنین تلقی خواهد شد که به‌طور همزمان از کمیسیون نیز کناره‌گیری کرده است و این کناره‌گیری، در مورد تمام سرزمین‌هایی که آن عضو، مسئول روابط بین‌المللی آنها است، اعمال خواهد شد.

ماده ۱۸- فسخ

چنانچه در نتیجه انصراف از عضویت‌ها، تعداد اعضاء به کمتر از پنج عضو برسد، این اساسنامه خود به خود فسخ خواهد شد.

ماده ۱۹- تفسیر و حل اختلافات

۱- هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا کاربرد این اساسنامه در صورتی که توسط کمیسیون حل و فصل نگردد، به فرآیند مصالحه یا سایر سازوکارهای حل و فصل مسالمت‌آمیز متخذه توسط کمیسیون ارجاع خواهد شد.

۲- در خصوص نگرانی‌های مربوط به تجارت، روند میانجی‌گری سازمان جهانی بهداشت دام یا کارگروه اقدامات بهداشتی و بهداشت گیاهی (اس.پی.اس) سازمان جهانی تجارت یا روند حل و فصل اختلاف سازمان جهانی تجارت باید مورد استفاده قرار گیرد.

این اساسنامه در تاریخ ۲۳ دسامبر ۲۰۱۰ میلادی (۲/ ۱۰/ ۱۳۸۹ هجری شمسی) در استانبول ترکیه در دو نسخه به زبانهای انگلیسی و روسی تنظیم گردید و هر دو نسخه از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشد. در صورت بروز اختلاف، نسخه انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف جمهوری اسلامی افغانستان

از طرف جمهوری آذربایجان

از طرف جمهوری اسلامی ایران

از طرف جمهوری قزاقستان

از طرف جمهوری قرقیزستان

از طرف جمهوری اسلامی پاکستان

از طرف جمهوری تاجیکستان

از طرف جمهوری ترکیه

از طرف ترکمنستان

از طرف جمهوری ازبکستان

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و سه تبصره منضم به متن اساسنامه شامل مقدمه و نوزده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ دوازدهم آبان ماه یکهزار و سیصد و نود و دو مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۲۰ / ۸ / ۱۳۹۲ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی